

สาระ: ลูก ๆ ที่เสนหวน จงไตร่ตรองสิ่งต่าง ๆ ที่พ่อเตือนลูกเกี่ยวกับยุคแห่งการบรรจบพบกัน และลูกจะคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ

คำถาม: อะไรคือวิธีการที่ลูกจะอยู่อย่างเบาสบายอย่างสม่ำเสมอ? วิธีการใดที่ลูก ๆ ควรนำมาใช้เพื่ออยู่อย่างมีความสุข

คำตอบ: เพื่อที่จะอยู่อย่างเบาสบายอย่างสม่ำเสมอ จงวางบาปทั้งหมดที่ลูกได้กระทำมาในชาติเกิดนี้ไว้เบื้องหน้าศาลยแพทยอันเป็นนิรันดร์ และอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง สำหรับบาปที่ลูกได้กระทำมาชาติเกิดแล้วชาติเกิดเล่าที่อยู่บนศีรษะของลูก บาปของลูกจะเพียงถูกตัดไปด้วยการจดจำระลึกถึง แล้วลูกจะมีความสุข ดวงวิญญาณจะกลับมาสาโทประธาน ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ

โอมซานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูก ๆ ทางจิตผู้อ่อนหวานที่สุด ลูกจดจำว่าลูกได้เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมอันเป็นนิรันดร์ ลูกเคยปกครองอาณาจักรนั้น และลูกเคยเป็นนายของโลกอย่างแท้จริง ในเวลานั้นไม่มีศาสนาอื่นใด พวกเราได้เกิดในยุคทอง และได้ไปรอบวงจร 84 ชาติเกิด เวลานี้พวกเราจดจำทั้งต้นไม้ พวกเราเคยเป็นเทพ และแล้วพวกเราได้เข้ามาในอาณาจักรของราวัน ต่อมาคุณค่าของความเป็นเทพก็ไม่หลงเหลืออยู่เลย เหตุนี้เอง พวกเราจึงพิจารณาสิ่งนี้เป็นอีกศาสนาหนึ่ง ไม่มีศาสนาของใครอื่นเปลี่ยนแปลง ตัวอย่างเช่น ศาสนาของพระคริสต์คือ คริสต์ศาสนา และศาสนาของพระพุทธเจ้า คือ พุทธศาสนา ประเด็นที่ว่าพระพุทธเจ้าได้ก่อตั้งศาสนาของท่านในเวลานั้นอยู่ในสติปัญญาของทุกคน ชาวฮินดูไม่รู้จักศาสนาของตนเอง เมื่อใดที่ศาสนาของพวกเขาได้เริ่มต้นขึ้นหรือใครได้ก่อตั้งศาสนานั้น พวกเขาเพียงพูดถึงเวลาเป็นแสน ๆ ปี เพียงลูก ๆ เท่านั้นที่มีความรู้ของทั้งวงจรโลก นี้เรียกว่า ญาณ และวิญญาณ ถึงแม้ว่าพวกเขาได้ตั้งชื่ออาคารว่า วิญญาณบววัน ก็ตาม พ่ออธิบายความหมายที่แท้จริงของ ญาณ วิญญาณ แก่ลูก ๆ ว่า คือความรู้และโยคะ ความรู้ของผู้สร้าง และตอนเริ่ม กลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าแม้ลูกไม่รู้วาลูกเคยเป็นผู้ไม่เชื่อในพระเจ้า แต่ความรู้ี้ไม่สามารถอยู่ในยุคทองได้ เวลานี้ครูสอนความรู้ี้แก่ลูก ลูกศึกษาความรู้ี้และได้รับโชคแห่งอาณาจักรของลูกเพราะลูกต้องการโลกใหม่สำหรับอยู่อาศัย เทพที่บริสุทธิ์ไม่สามารถย่างเท้าลงบนโลกเก่านี้ได้ พ่อมาและก่อตั้งโลกใหม่สำหรับลูก และให้โลกเก่าถูกทำลายไป การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นเพื่อพวกเราอย่างแน่นอน พวกเราเล่นบทบาทนี้วงจรแล้ววงจรเล่า บาบากล่าวว่า: “ลูกเคยพบพ่อมาก่อนหรือไม่” และลูกตอบว่า: บาบา พวกเราพบท่านทุกวงจรเพื่อรับโชคแห่งอาณาจักรของเราจากท่าน พวกเราได้รับโชคแห่งอาณาจักรของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดของเราในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกจดจำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ดังนั้นลูกควรไตร่ตรองความรู้ี้ บาบารเรียกสิ่งนี้ว่า กงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ก่อนหน้านี้นี้พวกเราเคยสาโทประธาน แต่ละดวงวิญญาณมีบทบาทของตนเองที่จะแสดง ฉันท้คือดวงวิญญาณที่สุดแสนเล็กไม่สูญสลายและบทบาทที่ไม่สูญสลายของฉัน ดวงวิญญาณจะดำเนินต่อไป สิ่งซึ่งถูกกำหนดไว้แล้วกำลังเกิดขึ้น ไม่สามารถมีสิ่งใดใหม่เพิ่มเข้าไปหรือตัดออกได้เลย ไม่มีใครสามารถได้รับการหลุดพ้นอันเป็นนิรันดร์ได้ บางคนร้องขอการหลุดพ้น การหลุดพ้นแตกต่างกับการหลุดพ้นอันเป็นนิรันดร์ ลูกต้องเก็บสิ่งนี้ไว้ในสำนักของลูก ถ้าลูกมีสิ่งนี้อยู่ในการตระหนักรู้ของลูก ลูกก็จะเตือนผู้อื่นถึงสิ่งนี้ด้วย สิ่งนี้คือธุรกิจของลูก เตือนผู้อื่นถึงสิ่งซึ่งพ่อได้ทำให้ลูกตระหนักรู้ แล้วลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่ง ความเพียรพยายามหลักอยู่ในโยคะ สิ่งนี้คือการจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึง ซึ่งไม่มีผู้ใดนอกจากพ่อสามารถสอนลูกได้ เวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์มาเป็นเทพ ลูกรู้ว่าลูกจะไปสู่โลกใหม่อีกครั้งหนึ่ง ชื่อที่แท้จริงของสิ่งนั้นคือดินแดนของความเป็นอมตะ แต่ ที่นี้คือดินแดนของความตาย ที่นี้ มีความตายอย่างกะทันหัน แค่เพียงนั่งอยู่เฉย ๆ เท่านั้น ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความตายที่นั่น เพราะจริง ๆ แล้ว ความตายจะไม่เข้ามาหาดวงวิญญาณ ความตายไม่ใช่สิ่งที่หอมหวาน ตามละครแล้ว เมื่อเป็นเวลาอันควรดวงวิญญาณก็จะจากไป เมื่อใดก็ตามที่เป็นเวลาของดวงวิญญาณที่จะจากไป เขาก็จะไป ไม่มีใครสามารถเหนี่ยวรั้งความตายไว้ได้ ดวงวิญญาณสลัดทิ้งร่างกาย และรับอีกร่างหนึ่ง จริง ๆ แล้ว ไม่มีสิ่งใดในความตายเลย แต่พวกเขา ก็พากันแต่งเรื่องราวขึ้นมา ที่นั่นคือดินแดนของความเป็นอมตะที่ร่างกายไร้โรคภัยไข้เจ็บ ในยุคทอง อายุขัยของชาวบาร์ตจะยืนยาว พวกเขาเป็นโยคี มันคือเวลานี้ที่ลูกรู้ถึงความแตกต่างระหว่างโยคี และ โบกี้(ผู้ที่หมกมุ่นอยู่กับความเพลิดเพลินทางประสาทสัมผัส) ขณะนี้อายุขัยของลูกกำลังเพิ่มขึ้น ยิ่งลูกอยู่ในโยคะมากเพียงใด บาปของลูกจะถูกเผาไปมากตามนั้น และลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่ง และอายุขัยของลูกจะยืนยาว เช่นที่ราชาและราชินีหมดอายุขัยและทิ้งร่างกายไป ปวงประชา ก็เป็นเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตาม มีความแตกต่างในสถานภาพ เวลานี้พ่อพูดกับลูกว่า: ลูก ๆ ผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง เครื่องประดับเหล่านี้เป็นของลูก ลูกอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัว และลูกมีชีวิตเช่นดอกบัว ไม่มีใครสามารถมีชีวิตเช่นนั้นได้ ลูกยังจดจำอีกด้วยว่าได้ทำบาปในชาติเกิดนี้ไว้มากเพียงใด เหตุนี้เองبابาจึง

พูดว่า: จงวางบาปเหล่านั้นทั้งหมดไว้เบื้องหน้าศัลยแพทย์อันเป็นนิรันดร์และลูกจะเบาสบาย อย่างไรก็ตามลูกต้องอยู่ในโยคะ เพราะลูกมีบาปของหลายชาติเกิดอยู่บนศีรษะ ด้วยโยคะเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกตัดทิ้งไป แล้วลูกก็จะอยู่อย่างมีความสุข ลูกจะกลับมาสาโทประธานด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกรู้ว่าลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ด้วยการจดจำระลึกถึง แล้วใครจะไม่อยู่ในการจดจำเล่า อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ก็ยังเป็นสนามรบด้วยเช่นกัน ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะได้รับสถานภาพที่สูงเช่นนั้น ลูก ๆ มีการตระหนักรู้ว่าลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สูงสุดเหนือสิ่งใดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกประกาศสิทธิ์ในสิ่งนี้จริงแล้วจริงเล่า ผู้คนมากมายจะมาหาลูก พวกเขาจะมาและรับมนตราที่ยิ่งใหญ่ของ มานมานะบาฟ จากลูก ความหมายของมานมานะบาฟ คือ: พิจารณาตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ นี่คือนมตราที่ยิ่งใหญ่ที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ผู้คนเหล่านั้นไม่ใช่ฆมาตะมะ (ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่) แท้จริงแล้ว ศรีกฤษณะ คือ ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เพราะท่านบริสุทธิ์ เหล่าเทพบริสุทธิ์เสมอ เหล่าเทพเป็นของหนทางครอบครัว แต่ชานยาสซีเป็นของหนทางของการแยกไปอยู่อย่างโดดเดี่ยว ผู้หญิงไม่สามารถร่อนเร่ไปที่ใดได้ สิ่งที่เราว่าทั้งหมดนี้กำลังเกิดขึ้นในยุคเหล็กนี้ พวกเขาจะเปลี่ยนผู้หญิงให้เป็นชานยาสซีและพาพวกเธอไปด้วย อย่างไรก็ตาม บาร์ตักได้รับการคำจูนจากความบริสุทธิ์ของพวกเขา เช่นที่อาคารหลังเก่าถูกทาสีให้ดูใหม่อีกครั้ง ดังนั้น สิ่งนี้เป็นเหมือนกับว่าชานยาสซีเหล่านั้นทาสีและรักษาบาร์ตักให้ปลอดภัยได้อีกเล็กน้อย อย่างไรก็ตาม พ่อพูดว่า: สิ่งนั้นคือศาสนาอีกประเภทหนึ่ง แต่พวกเขาก็อยู่อย่างบริสุทธิ์ ในแผ่นดินบาร์ตักเท่านั้นที่มีวัดมากมายถูกสร้างให้แก่เหล่าเทพ และมีบัณฑิต ฯลฯ มากมาย สิ่งนั้นก็ยังเป็นการละเล่นที่ลูกบรรยาย ทั้งหมดนั้นจำเป็นต้องมีในหนทางบัณฑิต มีการตั้งชื่อมากมายให้แก่ชาวผู้เดียว และยังมีการสร้างวัดให้ท่านตามชื่อเหล่านั้น มีวัดมากมายเหลือเกิน มีการใช้จ่ายอย่างมากมาย อย่างไรก็ตาม พวกเขาได้รับความสุขเพียงครั้งจวงจรเท่านั้น พวกเขาใช้จ่ายเงินทองมากมาย แต่รูปบูชาเหล่านั้นก็ยังคงหักเสียหาย แต่ที่นั่นไม่จำเป็นต้องมีวัด เวลานั้นลูกจดจำว่า บัณฑิตคงอยู่ครั้งจวงจรจากนั้นก็ไม่มีบัณฑิตเป็นเวลาถึงครั้งจวงจร พ่อเตือนลูกถึงต้นไม้ที่หลากหลายนี้ ถ้าช่วงเวลาของเพียงยุคเหล็กเป็น 40,000 ปี และแล้วช่วงเวลาของ ศาสนาคริสต์ ฯลฯ ก็จะเพิ่มขึ้น พ่ออธิบาย: มีขีดจำกัดนี้ของศาสนาคริสต์ ลูกรู้ว่าเป็นเวลายาวนานเท่านี้ตั้งแต่พระคริสต์ได้ลงมาและเป็นเวลายาวนานเท่านี้ตั้งแต่ศาสนานั้นได้ก่อตั้งขึ้น และเมื่อใดที่ศาสนาเหล่านั้นจะไป? พวกเขาไม่รู้ พวกเขาได้ยึดช่วงเวลาของวงจรรอกไป เวลานั้นลูกรู้ว่า การทำลายล้างกำลังถูกเตรียมการของพวกเขาคือวิทยาศาสตร์ (science) แต่ของลูกคือความเงียบสงบ (Silence) ยิ่งลูกเข้าไปสู่ความเงียบสงบมากเพียงใด พวกเขาก็จะเฝ้าแต่ประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ที่ดีมากสำหรับการทำลายล้างมากตามนั้น พวกเขาเฝ้าแต่ทำสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ ให้ละเอียดอ่อนมากยิ่งขึ้นวันแล้ววันเล่า ลูกมีความสุขอยู่ภายใน ลูกรู้ว่า บาบา ได้มาเพื่อสร้างโลกใหม่สำหรับลูก ดังนั้นพวกเราจะไม่อยู่ในโลกเก่า เป็นความมหัศจรรย์ของبابา! บาบาส่งนี้คือความมหัศจรรย์ของท่านที่สร้างสวรรค์ขึ้นมา ! เวลานั้นลูกจดจำทุกสิ่งผู้คนเหล่านั้นไม่รู้จักผู้สร้าง หรือตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างลูกรู้สิ่งนี้ ลูกรู้แจ้งอย่างยิ่ง ผู้คนอยู่ในความมืดสนิท มีความแตกต่าง เมื่อสักทศวรรษให้น้ำมันของความรู้ ความมือของความรู้ถูกขจัดไป ผู้ที่อยู่ในหนทางของบัณฑิตไม่รู้จักความรู้ เวลานั้นลูกรู้เกี่ยวกับบัณฑิต และลูกก็รู้เกี่ยวกับความรู้ ลูกได้จดจำทุกสิ่งเกี่ยวกับเมื่อใดบัณฑิตเริ่มต้น และ เมื่อใดบัณฑิตจบสิ้น ลูกก็ตระหนักรู้ด้วยเกี่ยวกับเมื่อใดพ่อให้ความรู้แก่ลูก และเมื่อใดความรู้จะสิ้นสุด สิ่งนี้ต่างลำดับกันไป: บางคนตระหนักถึงสิ่งนี้อย่างมาก คนอื่นๆ ตระหนักรู้เพียงเล็กน้อย ผู้ที่ตระหนักรู้มากจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่ง เพียงเมื่อลูกจดจำสิ่งนี้ที่ลูกจะสามารถอธิบายแก่ผู้อื่นได้ ลูกมีการตระหนักรู้ที่น่าอัศจรรย์ อะไรอยู่ในสติปัญญาของลูกก่อนหน้านี้? หน้าผากของลูกสีกหรือไปด้วยบัณฑิต การพราศวด ทาพาเซีย การจาริกแสวงบุญ และการกัมการะ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างการตระหนักรู้ของบัณฑิต และการตระหนักรู้ในความรู้ เวลานั้นลูกรู้เกี่ยวกับบัณฑิตเพราะลูกได้ทำบัณฑิตมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ลูกรู้ว่าลูกคือผู้แรกที่ไถ่กราบไหว้บูชาชีวา และต่อมาลูกได้กราบไหว้เหล่าเทพ ไม่มีใครอื่นจดจำสิ่งนี้ ลูกจดจำตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างและบัณฑิต ฯลฯ ขณะที่ทำบัณฑิตเป็นเวลาครั้งจวงจร ลูกได้เฝ้าแต่เฝ้าลงมาเท่านั้น ภูเขาของความทุกข์ยังไม่ถล่มลงมา ก่อนที่ภูเขาจะถล่ม ลูก ๆ ต้องทำความเพียรพยายามเพื่อที่ว่า บาปของลูกได้รับการปลดปล่อยไปด้วยการจาริกของการจดจำระลึกถึง สิ่งนี้คือสิ่งที่ลูกอธิบายให้แก่ทุกคน ผู้คนนับพัน ๆ จะมาหาลูก จงทำความเพียรพยายามที่จะชี้หนทางนี้ให้แก่พี่น้องชายหญิงของลูก เวลานั้นลูกจดจำความรู้ และบัณฑิต สิ่งนี้หมายความว่า เวลานั้นลูกรู้จักละครทั้งหมดต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ใครที่รู้สิ่งนี้ดีมากเท่าใด เขาก็จะสามารถอธิบายได้ดีมากตามนั้น ลูก ๆ คือผู้ที่ต้องอธิบายให้แก่ผู้อื่น มีการจดจำว่า: ลูกชายแสดงให้เห็นพ่อ พ่ออธิบายแก่ลูก ๆ แล้วลูก ๆ ก็อธิบายแก่ผู้อื่น ลูกอธิบายแก่ดวงวิญญาณ ความรู้ที่แยกจากบัณฑิตอย่างสมบูรณ์ มีการจดจำว่า: พระเจ้าผู้เดียวมา และให้ผลแก่ผู้ทำบัณฑิตทั้งหมด ทั้งหมดคือลูก ๆ ของพ่อผู้เดียว พ่อพูดว่า: พ่อนำลูกทั้งหมดไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ และดินแดนแห่งความสุข เป็นเวลานี้ที่ลูกมีความรู้

ของวงจรแล้ววงจรเล่า ลูกจะไม่มีความรู้ที่นั่น ลูกกลับมาไม่สมบูรณ์ และดังนั้นพ่อทำความเข้าใจพยายามอย่างมากกับลูกเพื่อให้ลูกบริสุทธิ์ เหตุนี้เองมีการจดจำว่า: ฉันสังเวตตนเองแก่ท่าน ฉันสังเวตตนเองต่อท่าน... ต่อใคร? ต่อพ่อ และแล้วพ่อให้ตัวอย่างของการที่ผู้ปฏิบัติตนอย่างไร ลูกต้องทำตามตัวอย่างนี้ และแล้วทั้งคู่ก็กลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ถ้าลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในสภาพที่สูงส่งเช่นนี้ลูกต้องปฏิบัติตนเองเช่นเดียวกับที่พวกเขาทั้งสองทำ ผู้ที่มั่งคั่งไม่สามารถปฏิบัติตนเองได้เลย ที่นี้ลูกต้องสังเวตทุกสิ่ง ผู้ที่มั่งคั่งจะจดจำทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาอย่างแน่นอน มีการจดจำกันว่า: ผู้ที่จดจำภรรยาของพวกเขาในเวลาสุดท้าย...ลูกจะทำการใดกับเงินทั้งหมดนั้น? ไม่มีใครจะนำสิ่งใดไปได้ เพราะทุกสิ่งกำลังจะถูกทำลาย พ่อจะทำอะไรกับทรัพย์สินสมบัติเหล่านั้นถ้าพ่อเอาไปจากลูก? ทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายก็จะถูกทำลาย เมื่อลูกตายโลกก็ตายไปกับลูก ไม่มีอะไรของทรัพย์สินสมบัติเหล่านั้นจะหลงเหลืออยู่ ในการดา พูรานา พวกเขาได้กล่าวถึงเรื่องราวที่น่ากลัวเพื่อทำให้ผู้คนหวาดกลัว พ่อพูดว่า: คัมภีร์ทั้งหมดเหล่านั้นเป็นของหนทางบัดดีหนทางบัดดีดำเนินมาเป็นเวลาครึ่งวงจร เมื่อเป็นอาณาจักรของราวัน ถ้าใครก็ตามว่าเมื่อใดที่พวกเขาได้เริ่มเผาราวันและพวกเขาจะพูดว่า: จากก่อนการมีบันทึกเรื่องเวลา ! โอ ! แต่วาวันไม่ได้คงอยู่จากเวลาก่อนการมีบันทึกของเวลา เพราะพวกเขาไม่รู้ พวกเขาพูดว่า: ตั้งแต่ก่อนการมีบันทึกเวลา ! เวลานี้ลูก ๆ จดจำว่าเมื่อใดที่อาณาจักรของราวันเริ่มต้น ลูกก็เข้าใจความลับของผู้สร้างและสิ่งสร้างด้วย เวลานี้พ่อพูดว่า: ลูก ๆ จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกสามารถถูกตัดไปได้ เฝ้าแต่เตือนกันและกันในเรื่องนี้ เมื่อลูกไปเดินเล่นกัน จงพูดคุยกันเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้เท่านั้น ถ้าลูกทั้งกลุ่มไปเดินเล่นกันในสภาพของการจดจำระลึกถึงนี้ ความเยียบสงบของลูกจะมีผลกระทบที่มากมาย แม้พระก็เดินในความเยียบสงบในการจดจำพระคริสต์ พวกเขาไม่แหม่มองดูผู้ใดอื่น ลูกสามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงที่มากมายที่นี้เพราะลูกไม่มีธุรกิจทางโลกใด ๆ บรรยายภาคนั้นก็ดีมาก ภายนอกบรรยายภาคนั้นสกปรกมาก เหตุนี้เองอาศรมของชานยาซีจึงอยู่ห่างไกลมาก การสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดเป็นของลูก ๆ เวลานี้โลกเก่ากำลังจะจากไป ที่นี้คือสุสาน และมันกำลังจะกลายเป็นดินแดนของเทวดานางฟ้า จะมีปราสาทราชวังฝังด้วยเพชรพลอยที่นั่น ลักษมีและนารายณ์เคยเป็นนายของดินแดนของเทวดานางฟ้า พวกเขาไม่เป็นเช่นนั้นในเวลานี้ พ่อพูดว่า: พ่อมาทุกวงจรในยุคบรรจบพบกัน วงจรนี้ทั้งหมดเฝ้าแต่ชั่วร้าย เดียวนี้ลูกจดจำทุกสิ่งในเวลานี้เพราะพ่อกำลังเตือนความจำของลูกอยู่ ก่อนหน้านั้น ลูกไม่มีสิ่งใด ๆ นี่ในสติปัญญาของลูก เมื่อลูกอยู่ในความซาบซึ้งของการตระหนักรู้นี้ ลูกจะสามารถอธิบายแก่ผู้อื่นด้วยความสุข ลูกต้องดูแลบ้านและครอบครัวของลูกขณะที่คงอยู่ในการตระหนักรู้นี้ อัจชะ ถึงลูก ๆ ทางจิตที่สูงสุดแสนหวาน ผู้ที่อยู่ในความซาบซึ้งของการตระหนักรู้นี้เสมอ รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จาก แม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตต่อลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเข้าใจ ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของละครอย่างดี เก็บรักษาสິงนี้ไว้ในการตระหนักรู้ของลูก และเตือนผู้อื่นด้วยเช่นกัน ให้น้ำมันของความรู้ และขจัดความมืดของความไม่รู้ออกไป
2. เพื่อที่จะปฏิบัติตนอย่างสมบูรณ์เช่นพ่อบราห์มา ทำตามท่านอย่างสมบูรณ์ ทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูกกำลังจะจบสิ้น ดังนั้น ตายขณะที่มีชีวิตล่วงหน้าเพื่อที่ว่าลูกไม่จดจำสิ่งใดในขณะสุดท้าย

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่รู้แจ้ง และสังเวตความอ่อนแอหลัก ๆ ของลูกด้วยความรักที่มีต่อพ่อ บัพดาตาเห็นว่า แม้เตี้ยนี้ลูกส่วนใหญ่ก็ยังคงมีความคิดไร้สาระของกิเลสทั้งห้าอยู่ บางครั้ง บางดวงวิญญาณที่รู้แจ้งก็ยังมีชีวิตที่ดีในคุณธรรมและคุณสมบัติพิเศษของเขา ลูกแต่ละคนรู้จักความอ่อนแอหรือสันสการ์หลัก ๆ ของตนเองอย่างแน่นอน ดังนั้น การสังเวตความอ่อนแอด้วยความรักที่มีต่อพ่อ คือ การพิสูจน์ความรักของลูก ดวงวิญญาณที่มีความรักและมีความรู้จะปฏิบัติความคิดไร้สาระเพราะความรักที่มีต่อพ่อ

คติพจน์: จงคงอยู่บนที่นั่งของการเคารพตนเอง ผู้ที่ให้ความเคารพกับทุกคน และกลายมาเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าต่อการได้รับความเคารพ

โอม ชานติ